

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 15 maja 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykonania dekretu o reformie samorządowego systemu podatkowego.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powoływane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73), zaś paragrafy dotyczą rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Wymiaru podatków, wymienionych w art. 1, dokonują zarządy miejskie dla gmin miejskich, a zarządy gminne dla gmin wiejskich.

(2) Zarządy gmin miejskich i wiejskich mogą posługiwać się w akcji wymiarowej danymi, posiadanymi przez władze skarbowe.

(3) Władze skarbowe są obowiązane na żądanie zarządów gmin, w miarę możliwości, dokonać wstępnych czynności wymiarowych, aż do wypełnienia nakazów płatniczych włącznie. Nakazy zostaną zaopatrzone w podpisy lub pieczęcie przez właściwe zarządy gmin i doręczone przez nie płatnikom. Równocześnie zarządy gmin założą właściwe księgi biercze.

§ 3. (1) Zarządy gmin miejskich i wiejskich są władzami egzekucyjnymi, powołanymi do przymusowego ściągania zaległości w podatkach, wymienionych w art. 1. Do ich postępowania mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), zmienione rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24), z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 78) i z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 340) oraz wydane na ich podstawie instrukcje i zarządzenia.

Ilekroć w wymienionych rozporządzeniach Rady Ministrów jest mowa o władzy egzekucyjnej lub urzędzie skarbowym odnosi się to również do zarządów gmin miejskich i wiejskich.

(2) Władze skarbowe obowiązane są dokonać egzekucji na wezwanie gmin.

(3) W przypadku zbiegu egzekucji, prowadzonej przez gminę, z egzekucją, prowadzoną przez urzędy skarbowe do tegoż zobowiązanego, tytuły wykonawcze łącznie z protokołami dokonanych czynności powinny być — na żądanie urzędu skarbowego — przekazane skarbowej władzy egzekucyjnej celem dalszego prowadzenia egzekucji.

(4) W przypadku zbiegu egzekucji, prowadzonej przez gminę, z egzekucją, prowadzoną przez urzędy skarbowe co do przedmiotu lub prawa majątkowego, tytuły wykonawcze łącznie z protokołami dokonanych czynności powinny być przekazane urzędom skarbowym, celem dalszego prowadzenia egzekucji.

§ 4. Przez zaległości podatków, o których mowa w art. 2, rozumie się sumy, należne na rzecz Skarbu Państwa, specjalnych funduszy oraz dodatki samorządowe.

Podatek gruntowy.

§ 5. Na podstawie aktów: wymiarowych podatku gruntowego, katastralnych, komisji klasyfikacyjnych, urzędów ziemskich i wydziałów hipotecznych, o ile one zachowały się, władze, wymienione w § 2, sporządzą wykazy, zawierające dla każdej gminy:

- a) ogólny obszar gruntów w każdej gromadzie,
- b) obszar gruntów według poszczególnych rodzajów użytków stosownie do przepisów art. 3, ust. 1,
- c) obszar gruntów zwolnionych od podatku gruntowego,
- d) obszar nieużytków.

Takie same wykazy powinny być sporządzone dla gmin miejskich w odniesieniu do każdego płatnika.

§ 6. (1) W przypadku, gdyby władze skarbowe nie posiadały aktów, potrzebnych do wymiaru podatku gruntowego, władze wymienione w § 2 sporządzą wykazy gruntów, podlegających podatkowi gruntowemu na zasadzie własnych aktów. W braku i takich aktów wykazy gruntów powinny być sporządzone:

- a) w gminach miejskich — na podstawie pisemnych oświadczeń płatników,
- b) w gminach wiejskich — na podstawie pisemnych oświadczeń sołtysów,
- c) w odniesieniu do nierozparcelowanych majątków — na podstawie pisemnych oświadczeń zarządców.

(2) Oświadczenia powinny być sprawdzone i porównane przez władze wymiarowe z dokumentami, wskazującymi obszar gruntów, a będącymi w posiadaniu osób, składających oświadczenia. W przypadku braku dokumentów — w oświadczeniach powinna być wzmianka, że wiarygodność i ścisłość podanych informacji osoby, składające oświadczenia, potwierdzają własnoręcznym podpisem.

§ 7. W wykazach gruntów, o których mowa w poprzednim paragrafie, należy umieścić:

1) nazwisko i imię właściciela, użytkownika, dzierżawcy lub posiadacza gruntów,

2) ogólny obszar posiadanych gruntów ze wskazaniem dokumentu, potwierdzającego ten obszar, lub wzmiankę o braku takiego dokumentu,

3) obszar poszczególnych użytków stosownie do art. 3 ust. (1), lit. a) i b),

4) obszar specjalnych upraw,

5) obszar gruntów zwolnionych ze wskazaniem podstawy prawnej zwolnienia i odnośnych dokumentów,

6) obszar nieużytków.

§ 8. Ugory uważa się za grunty uprawne w rozumieniu art. 3 ust. (1) dekretu.

§ 9. Przez specjalne uprawy, o których mowa w art. 3 ust. (2), rozumie się także uprawy wikliny, chmielu, tytoniu, cykorii i buraków cukrowych.

§ 10. Stosownie do przepisów art. 10 pkt 1 nie korzystają ze zwolnienia od podatku gruntowego:

1) grunty osad, objętych postępowaniem scaleniowym, lub powstałe w wyniku scalenia,

2) grunty, na których dokonano inwestycji — wymienione w art. 2 pkt 8 i 9 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

§ 11. (1) Podwyższenie stawek podatku gruntowego na zasadzie art. 3 ust. (2) może nastąpić tylko wówczas, gdy:

a) wpływy z podatku gruntowego, wymierzonego według stawek, ustalonych w art. 3 ust. (1), nie są wystarczające na pokrycie wydatków związków samorządowych, związanych z wykonaniem ich zadań ustawowych i uzasadnionych istotną potrzebą,

b) jakość ziemi na obszarze danego związku samorządowego, stan zagospodarowania użytków rolnych, bliskość i możliwość zbicia płodów rolnych i produktów gospodarstw hodowlanych po cenach wyższych uzasadnia takie podwyższenie.

(2) Podwyższenie stawek na obszarze, podległym gminnej (miejskiej) radzie narodowej, może dotyczyć tylko całego obszaru gminy i wszystkich rodzajów użytków (art. 3 ust. [1]).

§ 12. Uchwały gminnych (miejskich) rad narodowych o podwyższeniu stawek powinny być szczegółowo umotywowane.

§ 13. (1) Uchwały gminnych (miejskich) rad narodowych o podwyższeniu stawek podatku gruntowego mogą być powzięte tylko przed dokonaniem wymiaru tegoż podatku.

(2) Uchwały powiatowych i wojewódzkich rad narodowych o podwyższeniu stawek podatku gruntowego na podstawie postanowień ust. (3) art. 3 mogą być powzięte tylko w terminie do 15 sierpnia 1945 r.

(3) Uchwały o podwyższeniu stawek podatku gruntowego powinny wskazywać, czy

objęto nimi podwyżkę na cele budowy i odbudowy szkół i w jakiej wysokości.

§ 14. (1) Najpóźniej w ciągu dni 3 po powzięciu uchwały o podwyższeniu stawek podatku gruntowego — uchwała w odpisach powinna być jednocześnie przedstawiona do zatwierdzenia prezydium powiatowej i wojewódzkiej rady narodowej, a w odniesieniu do uchwał rad narodowych miast wydzielonych, prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

(2) Prezydium powiatowej rady narodowej powinno powziąć odpowiednią uchwałę i przesłać ją do prezydium wojewódzkiej rady narodowej najpóźniej w ciągu 3 dni po otrzymaniu uchwały gminnej lub miejskiej rady narodowej.

§ 15. Zatwierdzenie uchwał, podwyższających stawki podatku gruntowego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej powinno nastąpić najpóźniej w ciągu dni 7 po ich otrzymaniu.

§ 16. Uważa się, że uchwały gminnych lub miejskich rad narodowych o podwyższeniu stawek podatku gruntowego zostały zatwierdzone, o ile w terminach, wyznaczonych w § 14 i 15, nie zapadną odmienne uchwały prezydiów powiatowych lub wojewódzkich rad narodowych.

§ 17. Uchwały rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi o podwyższeniu stawek podatku gruntowego podlegają zatwierdzeniu przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

§ 18. Gminne (miejskie) rady narodowe, które nie zamierzają podwyższyć stawek podatku gruntowego, zawiadomią o tym jednocześnie prezydium powiatowej i wojewódzkiej rady narodowej, a w odniesieniu do miast wydzielonych — prezydium wojewódzkiej rady narodowej na 14 dni przed przystąpieniem do obliczania kwot należnego podatku gruntowego.

§ 19. Postanowienia § 14 ust. (2) i § 15 o terminach mają odpowiednie zastosowanie w przypadkach, wymienionych w poprzednim paragrafie, gdy powiatowa lub wojewódzka rada narodowa zamierza skorzystać z uprawnień przyznanych im w art. 3 ust. (3) dekretu.

§ 20. Grunty majątków nierozparcelowanych zalicza się do gruntów gromady sąsiadującej, w skład której majątek wchodzi pod względem administracyjnym.

§ 21. O dokonany wymiarze podatku gruntowego za pomocą nakazów płatniczych zawiadamiają:

1) zarządy gminne — sołtysów każdej gromady lub zarządców majątków nierozparcelowanych,

2) zarządy miejskie — poszczególnych płatników.

§ 22. Nakazy płatnicze podatku gruntowego powinny zawierać:

1) nazwę władzy wymiarowej,

2) nazwisko i imię płatnika lub nazwę gromady,

3) obszar gruntów, podlegających opodatkowaniu według poszczególnych stawek,

4) sumę wymierzonego podatku według stawek z art. 3 ust. (1),

5) wysokość podwyżki (art. 3 ust. 2 i 3),

6) sumę wymierzonego podatku łącznie z podwyżką,

7) podstawę prawną wymiaru,

8) terminy płatności,

9) wskazanie środków odwoławczych,

10) objaśnienie o skutkach niezapłacenia w terminach przepisanych,

11) pieczęć lub podpis władzy wymiarowej.

§ 23. (1) W skład gromadzkich komisji, o którym mowa w art. 3 ust (4) wchodzi 4 członkowie i sołtys gromady, jako przewodniczący.

(2) Członków gromadzkich komisji wybierają ogólne zebrania gromadzkie,

(3) Członkami gromadzkich komisji nie mogą być osoby:

a) niepełnoletnie,

b) będące analfabetami,

c) nie będące właścicielami gruntów w danej gromadzie,

d) karane za przestępstwa, popełnione z chęci zysku.

§ 24. (1) Komisje gromadzkie dokonują podziału podatku, wymierzonego od gruntów całej gromady, pomiędzy poszczególnych płatników w gromadzie w zależności od ilości posiadanych przez każdego z nich gruntów (wielkości gospodarstwa), rodzaju uprawy, urodzajności gruntów, stanu zagospodarowania oraz stopnia zniszczeń wojennych.

(2) Uchwały gromadzkiej komisji o podziale podatku zapadają w obecności członka gminnej rady narodowej, nie będącego mieszkańcem danej gromady.

§ 25. Przy podziale podatku, pomiędzy właścicieli gruntów uczestników gromad, powinny być przestrzegane następujące zasady:

a) ogólna suma podatku, wymierzonego od gruntów gromady z zastosowaniem stawek, wymienionych w ust. (1) art. 3, powinna być w całości podzielona, przy czym:

b) najniższe obciążenie 1 ha gruntów u poszczególnego płatnika nie może być mniejsze od 30 zł z 1 ha gruntów uprawnych, łąk, ogrodów i sadów i od 5 zł z 1 ha gruntów pozostałych, najwyższe zaś obciążenie nie może być większe od dwukrotnych stawek, wymienionych w ust. (1) art. 3,

c) od sum tak ustalonych (pkt a) i b) oblicza się zniżkę lub wyżkę stosownie do przepisów art. 4,

d) od sum, wynikłych z zastosowania zniżki lub wyżki (pkt c), oblicza się procentowo, uchwaloną wyżkę stawek podatku stosownie do przepisów ust. (2) i (3) art. 3.

§ 26. Gromadzkie komisje po dokonaniu podziału podatku sporządzają w 2 egzemplarzach listę według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego paragrafu.

Do list należy dołączyć uchwałę gromadzkiej komisji, zawierającą zasady podziału podatku.

Jeden egzemplarz listy należy przesłać zarządowi właściwej gminy.

§ 27. (1) Gminne rady narodowe kontrolują podział podatku gruntowego, dokonany przez gromadzkie komisje, przy pomocy swych członków lub uprawnionych urzędników zarządu gminnego.

(2) Kontrolujący ma prawo wezwać komisję gromadzką do dokonania ponownego podziału podatku lub poprawienia błędów w przypadku stwierdzenia, że:

a) nie zastosowano się do postanowień § 25,

b) błędnie obliczono obniżkę lub podwyżkę podatku.

§ 28. O dokonaniu podziału podatku sołtys zawiadamia płatników w sposób w danej gromadzie przyjęty oraz przez wyłożenie listy podziału do wglądu uczestników gromady, o czym umieści wzmiankę na liście, przewidzianej w § 26.

§ 29. Od dokonanych wymiarów podatku gruntowego mogą wnosić odwołania sołtys, zarządcy majątków nierozparcelowanych oraz płatnicy w miastach — co do ogólnego obszaru i obszaru użytków opodatkowanych, obszaru gruntów zwolnionych od podatku oraz co do omyłek rachunkowych w obliczeniu podatku.

§ 30. Od dokonania podziału podatku gruntowego przez gromadzkie komisje mogą wnosić odwołania opodatkowani mieszkańcy gromad co do ogólnego obszaru i obszaru opodatkowanych użytków, wysokości nałożonego im podatku oraz co do omyłek rachunkowych.

§ 31. (1) Odwołania powinny być złożone władzy wymiarowej w terminie dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego lub po zawiadomieniu o podziale podatku gruntowego pomiędzy uczestników gromady (§ 28).

(2) Odwołania złożone po terminie, oznaczonym w ust. (1) niniejszego paragrafu, nie podlegają rozpatrzeniu.

§ 32. (1) Odwołania, o których mowa w § 29, rozstrzyga prezydium rady narodowej hierarchicznie wyższego stopnia, której postanowienia są ostateczne w administracyjnym toku instancji.

(2) Odwołania opodatkowanych uczestników gromad rozstrzyga prezydium powiatowej rady narodowej, której postanowienia są ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Prezydium gminnej rady narodowej może uwzględnić odwołanie, o ile uzna je za zasadne.

§ 33. (1) Podatek gruntowy płatny jest w 2 równych ratach.

I rata do 30 czerwca

II „ „ 30 września

(2) Na poczet I raty zarządy gmin pobiorą zaliczkę na podatek gruntowy w wysokości 30 zł z 1 ha gruntów uprawnych, ogrodów, sadów i łąk, i 5 zł z 1 ha innych gruntów podlegających opodatkowaniu. Zaliczka płatna jest do dnia 31 maja 1945 r.

Podatek od nieruchomości.

§ 34. (1) Do wymiaru podatku od nieruchomości nie stosuje się postanowień §§ 3 i 14 pkt a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259).

(2) Stosownie do przepisów art. 10 pkt 9 w czasie do dnia 31 grudnia 1945 roku nowo wzniesione budowle oraz części dobudowane nie korzystają ze zwolnienia od podatku od nieruchomości.

§ 35. Stawki podatku od nieruchomości wraz z podwyżką na cele budowy i odbudowy szkół nie mogą przekroczyć łącznie:

a) od podstawy wymiaru nie przekraczającej 1.000 zł — 24%,

b) od podstawy wymiaru przekraczającej 1.000 zł — 36%.

§ 36. Przepisy §§ 14—16 mają odpowiednie zastosowanie do uchwał o podwyższeniu stawek podatku od nieruchomości na cele budowy i odbudowy szkół.

§ 37. Powiatowe i wojewódzkie rady narodowe nie są uprawnione do podwyższenia stawek podatku od nieruchomości na cele budowy i odbudowy szkół.

§ 38. Wartość obiegową budynków fabrycznych wraz z maszynami i urządzeniami technicznymi ustala się według cen z dnia 31 sierpnia 1939 r.

Podatek od lokali.

§ 39. Postanowień ust. (1) i (2) § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 258) nie stosuje się do wymiaru podatku od lokali w czasie do dnia 31 grudnia 1945 r.

§ 40. Stosownie do przepisów art. 10 pkt 9 w czasie do dnia 31 grudnia 1945 roku lokale, znajdujące się w nowo wzniesionych budowlach oraz w częściach nadbudowanych lub dobudowanych nie korzystają ze zwolnienia od podatku od lokali.

§ 41. Rata podatku od lokali za I kwartał 1945 r., której termin płatności upłynął 31 marca 1945 r., płatna jest w ciągu 14 dni po doręczeniu nakazu płatniczego.

Przekazywanie wpływów.

§ 42. (1) Z wpływów z podatku gruntowego i z podatku od nieruchomości, uzyskanych w ciągu miesiąca, przekazują gminy powiatowym względnie wojewódzkim związkom samorządowym należne im udziały (art. 6 i 7) najpóźniej do dnia dziesiątego następnego miesiąca.

(2) W tym samym terminie przekazują gminy 10% pobranego w ciągu miesiąca podatku gruntowego na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego (art. 6) do kasy właściwego urzędu skarbowego na konto tegoż funduszu.

Postanowienia końcowe.

§ 43. Postanowienia rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości i o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 258 i 259) mają odpowiednie zastosowanie, o ile nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 44. W czasie do dnia 31 grudnia 1945 r. mają odpowiednie zastosowanie tylko przepisy §§ 2—8, 11, 18, 33, 84, 85 i 114—124 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250).

§ 45. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy części czwartej, piątej i szóstej ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 454 z 1936 r. i Nr 59, poz. 455 z 1938 r.).

§ 46. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:

Edward Ochab

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik do § 26 rozporządzenia
Ministra Administracji Publicznej
z dnia 15 maja 1945 r., (poz. 113).

Lista podziału podatku gruntowego na 194 r.

pomiędzy gospodarstwa rolne w gromadzie

gm. powiatu

L. p.	Nazwisko i imię właściciela, dzierzawcy, użytkownika, posiadacza gospodarstwa rolnego	Obszar gruntów w ha					Wypada- to by według stawek 50 zł i 5 zł z 1 ha (art. 3, ust. 1)	Komisja gromadzka wyznaczyła w zł					Suma		
		ogól- ny	grunty uprawne, łąki, ogrody, sady	specjal- ne uprawy	inne grun- ty	zwol- nio- nych od pod- dat- ku		nie- uży- ków	Według zasadni- czych (\$ 25 pkt a) i b)	po zastosowaniu zniżki lub zwwyżki z art. 4 dekreту zniżka lub zwwyżka w %	Suma rubryk 10 i 12 przy zwyżce, a różnica przy zniżce z art. 4	po zastosowa- niu zwyż- ki z art. 3 ust. 2 i 3 w wysokości ⁰ / ₁₀		po zastoso- waniu zwyż- ki na budo- wę i odbu- dowę szkół w wysokości ⁰ / ₁₀	z rubryki 13
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Przykład:														
1	Wiązka Jan	25	15	—	7	1	2	785.—	800.—	25 ⁰ / ₁₀	200.—	1000.—	(50 ⁰ / ₁₀) 500.—	(20 ⁰ / ₁₀) 200.—	1700.—
2	Bas Jan itd.	5	4	—	1	—	—	205.—	155.—	30 ⁰ / ₁₀	46.50	108.50	(50 ⁰ / ₁₀) 54.25	(20 ⁰ / ₁₀) 21.70	184.45

(strona 1)

Załącznik do § 22 rozporządzenia
Ministra Administracji Publicznej
z dnia 15 maja 1945 r., (poz. 113).Zarząd gminy
miasta w

Nr księgi bierzej.....

Nakaz płatniczy

na podatek gruntowy na rok 194.....

od gruntów o obszarze ha

należących do
(nazwisko i imię płatnika lub nazwa gromady)

we wsi gminy pow.

miejsce zamieszkania płatnika

Grunty podlegające opodatkowaniu	Obszar		Wymierzono podatek:				Razem
	ha	a	według stawek zasadniczych 50 lub 5 zł za 1 ha zł	po zastosowaniu zwolnienia o 30%, zwwyżki o% z art. 4 dekretu zł	po podwyższeniu stawek z art. 3 ust. (2) i (3) dekretu o% zł	na budowę i odbudowę szkół podwyższono o% zł	
a) grunty uprawne, łąki, ogrody i sady . . .							
b) specjalne uprawy . . .							
c) inne grunty							
Ogółem							

Nieżytki..... ha

Grunty zwolnione od podatku..... ha

Należność jest płatna w 2 równych ratach:

I rata do 30 czerwca 1945 r. i po potrąceniu zaliczki w kwocie zł, wynosi zł

II rata do 30 września 1945 r. wynosi zł

dnia 194... r.

Objaśnienie na odwrotnej stronie.

(pieczęć lub podpis władzy wymiarowej)

(strona 2)

(podpis)	(podpis)
otrzymałem:	doręczyłem:
Nakaz płatniczy	
dnia 194..... r.	
miejsce zamieszkania w	
(nazwisko i imię płatnika lub nazwa gromady)	
należących do	
w miejscie	
gm. pow.	
Dowód doręczenia	
nakazu płatniczego na podatek	
gruntowy na 194..... r. od gruntów	
(pieczęć	władzy wymiarowej)
Nr ks. bierzelej	

Objaśnienie.

- 1) Podatek gruntowy wymierzony został na zasadzie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593), zmienionego dekretem z dnia 13 kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73).
- 2) Przypadająca należność w myśl § 33 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 113) płatna jest w terminach, podanych na pierwszej stronie nakazu płatniczego, w kasie zarządu gminy w
miasta
- 3) Od nie wpłaconej w terminie należności przypadają odsetki w wysokości ustawowej, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności, a nadto w przypadku wdrożenia egzekucji celem przymusowego ściągnięcia należności w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) z późniejszymi zmianami — pobrane będą koszty egzekucyjne.
- 4) Od wymiaru podatku przysługuje prawo wniesienia odwołania do rady narodowej wyższego stopnia za pośrednictwem władzy wymiarowej w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego. W odwołaniu nie mogą być kwestionowane stawki podatku. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w przepisanych terminach, ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tychże należności.